

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/64/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200921
Dátum vydania rozhodnutia:	08.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5012200921.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Q.. L.I., bytom U. R. XXX/XX, C. L., zastúpená JUDr. Máriou Padalovou, advokátkou, so sídlom Štefánikova 33, Žilina, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného č. k. AA/2012/10730-OPHN zo dňa 4.7.2012, o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/122/2012-56 zo dňa 22. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/122/2012-56 zo dňa 22. októbra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobný návrh žalobkyne a zároveň jej nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd vo svojom odôvodnení okrem iného uviedol, že preskúmal rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu a bez nariadenia pojednávania, podľa § 250f ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, v súlade s ust. § 156 ods. 3 OSP, s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený min. 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej schránke Krajského súdu v Žiline, žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie (č. l. 67) v ktorom namietala neúplné zistenie právneho a skutkového stavu veci, nesprávne vyhodnotenie dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, v dôsledku čoho súd rozhodol nesprávne.

Žalobkyňa ďalej poukázala na to (č. l. 70), že postupom krajského súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko pred tým, ako krajský súd v danej veci rozhodol, oznámila podaním zo dňa 6.8.2013 (č. l. 49), že nesúhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania a ani sa práva na verejné

prejednanie veci nevzdáva. Toto krajský súd nerešpektoval a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Na pojednávaní chcela bližšie ozrejmiť svoje tvrdenia a navrhnúť dôkazy.

Navrhovala preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že návrhu žalobkyne v plnom rozsahu vyhovie, prípadne aby tento rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila trovy konania.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý považuje postup súdu za správny v súlade so zákonom a navrhoval preto odvolanie zamietnuť a rozsudok krajského súdu potvrdiť.

II.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 221 ods. 1, písm. f/ OSP.

Podľa § 250f OSP

- (1) Súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, ak to účastníci konania zhodne navrhli alebo ak s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom.
- (2) Súd môže vyzvať účastníka, aby sa vyjadril k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy. Súd môže k výzve pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.
- (3) Súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom aj vtedy, ak zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu z dôvodov uvedených v § 250j ods. 3.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že ten výzvou z 22.7.2013 vyzval žalobkyňu, v zmysle § 250f ods. 2 OSP, aby sa v lehote 15 dní vyjadrila, či súhlasí s rozhodnutím o žalobe bez nariadenia pojednávania podľa § 250f ods. 1 OSP, s poučením, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude súd predpokladať, že nemá námietky k rozhodnutiu o žalobe bez pojednávania. Táto výzva bola právnej zástupkyňi žalobkyne doručená dňa 29.7.2013. Posledným dňom 15-dňovej lehoty na vyjadrenie bol preto 13.8.2013. V tento deň bolo na krajskom súde osobne podané oznámenie žalobkyne, kde uviedla, že nesúhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania a ani sa práva na verejné prejednanie veci nevzdáva.

Žalobkyňa sa teda v lehote ustanovenej súdom vyjadrila, že s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania nesúhlasí. Krajský súd však aj napriek tomu rozhodol bez nariadenia pojednávania a vo svojom odôvodnení uviedol, že tak urobil podľa § 250f ods. 2 OSP.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa v danej veci nepostupoval v intenciách citovaného zákonného ustanovenia, pretože zo spisu krajského súdu vyplýva, že žalobkyňa si svoju povinnosť, vyjadriť sa v stanovenej lehote splnila a neboli naplnené všetky podmienky potrebné pre rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania. Krajský súd tu pochybil a v takomto prípade pojednávanie nariadiť mal.

Pokiaľ tak krajský súd neurobil, svojím postupom odňal žalobkyňi možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, vzhľadom na vyššie uvedené, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože s poukazom na § 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.